

prima instanță: S. Papuha
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, S. Caitaz
instanța de recurs: S. Novac, O. Sternioală, A. Cobăneanu

dosarul nr: 2rh-84/15

ÎNCHEIERE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Nadejda Toma
Ion Guzun
Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Tamara Tereșcenco, reprezentată de Nicolae Strulea

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeri Veșca împotriva Tamarei Tereșcenco cu privire la anularea certificatului de proprietate și recunoașterea dreptului de proprietate

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2014 prin care recursul declarat de Tamara Tereșcenco a fost considerat inadmisibil

constată:

La 01 martie 2013, Valeri Veșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Tereșcenco cu privire la anularea certificatului de proprietate și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 august 1977, a încheiat căsătoria cu Tamara Tereșcenco, pe atunci ambii fiind angajați la fosta uzină „Електроточприбор” în prezent „Introscoп”.

Menționează că din căsătorie au doi copii comuni - Natalia și Ana.

Afirmă că în baza deciziei Comitetului Executiv orașenesc Chișinău, nr. 21/5 din 02 noiembrie 1985, a fost fondată cooperativa de construcție a locuințelor nr. 145, iar la propunerea administrației de a procura apartament în rate s-au înscris ca membri ai cooperativei nr. 145, cu cota de participare de zece mii opt sute nouă ruble, pentru un apartament cu trei odăi, în același an, fiind dat în exploatare blocul locativ din str. Albișoara bl 84/3.

Indică că ultima rată a fost achitată în anul 1991, nemijlocit din veniturile comune.

Mai menționează că la 06 aprilie 2010 a fost desfăcută căsătoria, însă viza de domiciliu a rămas la adresa veche - str. Albișoara, bl. 84/3, ap. 4.

Susține că nu a solicitat partajarea averii în urma divorțului, deoarece considera că-i revine ½ cotă-parte ca proprietatea comună în devălmășie.

Afirmă că din certificatul eliberat de OCT Chișinău din 11 decembrie 2012 a constatat că dreptul de proprietate asupra apartamentului este înregistrat cu una cotă parte după fosta soție, Tamara Tereșcenco în temeiul certificatului de proprietate nr. 78 din 30 iulie 2012, eliberat de CCL nr. 145, înregistrat la OCT Chișinău sub numărul 0100/12/113498 la data de 04 septembrie 2012, adică după divorț.

Consideră că prin înscrisul menționat îi este lezat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.4, din str. Albișoara bl 84/3 , mun. Chișinău.

Își întemeiază acțiunea în baza art. 171 alin.(1), art. 336, 370, 371, 373 alin. (1) Cod civil, art. 122 alin. (4) Cod locativ și art. 5, 7, 166-167, 174 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulă a certificatului de proprietate nr. 78 din 30 iulie 2012, eliberat de CCL nr. 145 pe numele Tamarei Tereșcenco, pe apartamentul nr.4, bloc 84/3, str. Albișoara, mun. Chișinău cu radierea înscrierii dreptului de proprietate din registrul bunurilor imobile, recunoașterea dreptului de proprietate a câte 1/2 cotă parte după dânsul și Tamara Tereșcenco asupra apartamentul sus menționat cu numărul cadastral 0100417.132.01.004, cu înscrierea dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile la OCT Chișinău, precum și aplicarea interdicției la înstrăinarea apartamentului nr. 4 din str. Albișoara 84/3, mun. Chișinău cu numărul cadastral 0100417.132.01.004.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2013 acțiunea a fost admisă, declarat nul certificatul de proprietate nr. 78 din 30 iulie 2012, eliberat de CCL nr. 145 pe numele Tamarei Tereșcenco asupra apartamentului nr. 4, bloc 84/3, str. Albișoara, mun. Chișinău cu radierea înscrierii dreptului de proprietate din registrul bunurilor imobile și recunoscut dreptul de proprietate a câte 1/2 cotă parte după Valerin Veșca și Tamara Tereșcenco asupra apartamentului nr. 4 din str. Albișoara 84/3, mun. Chișinău cu numărul cadastral 0100417.132.01.004, cu înscrierea dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile ținut de OCT Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Tamara Tereșcenco și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2014 recursul declarat de Tamara Tereșcenco a fost considerat inadmisibil.

La 29 ianuarie 2015, Tamara Tereșcenco, reprezentată de Nicolae Strulea a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014.

În motivarea revizuirii a invocat că nu a fost legal citată și cauza a fost examinată în lipsa sa, iar despre existența hotărârii primei instanțe a aflat deja după intrarea în vigoare a acesteia.

Susține că a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 august 2013, deoarece avea dubii asupra faptului că cererea de chemare în judecată a lui Valeri Veșca, a fost semnată nu de el și nici de reprezentantul acestuia, ci de fiica Natalia Goriniuc.

Afirmă că la 26 ianuarie 2015, a făcut cunoștință cu raportul de cercetare tehnico-științifică nr. 020 din 20 ianuarie 2015, efectuat de specialistul din cadrul Centrului de Expertize Independente, din care rezultă, cu certitudine, că cererea de chemare în judecată a fost semnată de Natalia Gorinciuc și nu de Valeri Veșca.

Consideră că a aflat despre noi circumstanțe asupra cazului care nu erau cunoscute cu certitudine, la momentul examinării cauzei de către instanța de judecată, deși a încercat prin metode legale să afle despre acestea, adresând pretinsului reclamant întrebarea dacă a semnat sau nu cererea de chemare în judecată, care inițial a răspuns afirmativ, ulterior, aflându-se contrariul.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În susținerea cererii de revizuire Tamara Tereșenco, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) CPC, a prezentat raportul de cercetare tehnico-științific nr. 020 din 20 ianuarie 2015, prin care se confirmă că cererea de chemare în judecată este semnată nu de către Valeri Veșca, dar de fiica acestui, Natalia Goriniuc.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate de către revizuent în cererea de revizuire, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuentă în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 CPC, or aceasta nu a fost lipsită de dreptul de a solicita efectuarea unei astfel de expertize pe parcursul examinării cauzei în prima instanță sau în instanța de apel și care ar fi putut constitui obiect de studiu în cadrul examinării cauzei în fond.

Distinct de cele menționate, este evident că raportul de cercetare tehnico-științifică nr. 020 din 20 ianuarie 2015, efectuat de specialistul din cadrul Centrului de Expertize Independente, nu constituie circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dar este o probă obținută ulterior emiterii hotărârii revizuirea căreia se solicită, prin urmare nu constituie temei de admitere a cererii de revizuire.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că revizuentul Tamara Tereșenco, în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii.

La acest segment instanța remarcă că din dispozițiile art. 449 CPC urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea

admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Prin urmare, admiterea cererii de revizuire în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Tamara Tereșcenco împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeri Veșca împotriva Tamarei Tereșcenco cu privire la anularea certificatului de proprietate și recunoașterea dreptului de proprietate

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Ion Guzun

Ala Cobăneanu